

Wõta ja loe!

58,

No 23. — 2. aastafäit.

7380

Tulite liig hilja rongile.

„Te tulite liig hilja rongile“, ütles pakikandja ühele reisisjale. Ei hiline mine olnud raudtee süü. Rong läks õigel ajal, kuid reisisija polnud seal ja nii jäi ta rongist maha. Ei kahetjus mõinud seda enam muuta.

Kui see rong oli turistide rong, siis see hiline nud reisisja kaotas oma huwid.

Kui reisisja oli kaupmees, siis kaotas ta, võib olla, hää äritehingu.

Kui see rong oleks wiinud ta koju, siis kaotas ta mugawust, puhkust ja rõõmu. Kui see oli Jumala päästmiserong — kaotas ta taewa — rõõmu, mõidu, kodu ja kõik kaasa arwatud.

Miks kaotas ta seda?

Kas wiibis ta teisi asju enne käpile wõttes? Kas ehtis ta aja juhtes? Mõitles ta, et weel on küllalt aega? Kas läts ta liig hilja kodust wälja? Kas wäsitasid reisikohwrid teda liiga? Wõi mõni sõber teel pidas teda liig kaua finni?

Kõik need asjad wõiwad põhjustada inimesi nii, et nad ei pääse rongile.

Rööpaseadja seisfis piip suus wabaõhu koosolekul ja näis nagu liigutaks teda kutsje taewateele. Kuulates kõnet tundus talle, nagu ütleks talle Jeesus:

„Mina olen tee, tõde ja elu; ükski ei pääse Jsa juure muidu, kui minu läbi“ (Joh. 14: 6). „Mina olen ukse, kui keegi minust fisje läheb, see peab õndjaks saama ning fisje ja wälja minema, ja sõwmist leidma“ (Joh. 10: 9).

Keegi sõpradest, määrgates ta rahutust, kõnetas teda ja käis taga feltfis liigi poolteist kilomeetrit, manitsedes teda kohe pöörduma ja astuma fisje awatud õndjuse uksest, kuid mees mõitles, et weel on küllalt aega. Ja ta läts edasi oma patu koorma all, sõbra manitsusest hoolimata, ja ma kardand, et ta jäigi rongist maha, sest paari päewa pärast sai ta surma raudteel käies.

„Siipipyörä“.

Warjatud pidur.

Kats klubi korraldasid mõiduaerutamise. See meeskond, kellele kõik mõitu ennustasid, kaotas mõistujel. Mõidetud, olles ise sellest väga imestunud, otustasid oma paati hoolega järel vaadata. Nad tõmbasid paadi kaldale, pöörasid kummuli ja leidsid, et kiili külge olid seotud mitmed kaalukad kivid. Mõiid taipasid nad, mis olid nad kaotanud.

Katsju end läbi, kas ta sina omas mõitujes ja töös mõne jarnase kiviaga, warjatud patuga, mõne jumalawastase kalburusega ei saa pidurdatud. Ara unusta apostel Pauluse manitsust: „Et meil nüüd niisugused töötused on, minu armsjad, siis tehkem endid kõigist liha ja waimu roojusest puhtaks ja lõpetagem pühitsust jumalakatartuses“ 2. Kor. 7:1.

„Kui teie abikaasa oleks furnud.“

Kui komandör Booth-Zucker ford kõneles Chicagos, tuli esile keegi töömees ja ütles kõikide kuuldes:

„Booth-Zucker, sul on kerge kõneleda armastusest Jeesuse Kristuse wastu ja sellest, mis ta sulle on. Kuid, kui su naine oleks furnud ja sul oleks mitu last, kes kirjendawad igawesele teele läinud ema järele, siis wististi mõtleksid teisiti ja ei räägiks selliselt!“

Mõni päew hiljem kaotas komandör rongiõnnetuses oma abikaasa. Ta elutu laip toodi päästearmee Chicagos olewasse päämajja, kus peeti mälestusjumalateenistust. Kui teised olid kõnelelud, tõusis komandör Booth-Zucker awatud firstu ääres ja waatas oma armja naise ning orwuts jäänud laste armja ema elutuid palgeid. Siis ütles ta:

Ühel päewal, tunnistades oma Õnnistegijat, keegi mees ütles mulle, et kui mu abikaasa ja laste ema oleks furnud, siis poleks mulle Kristusest küllalt, kui lapsed hakkawad nutma ema järele. Kui see jama mees on siin, siis tahan öelda talle, et Jeesusest Kristusest on mulle küllalt. Mu süda nõretab werd, see on murdunud! Kuid siiski siin südames on laul, mida Jumal ise sinna on pannud ja meeldi tahan uuesti finnitada, et kuigi mu abikaasa on furnud ja lapsed on jäänud hella emata, siis Kristus ise lohutab meie täna.“

Wainitud mees oligi koosolekul, ta tõusis oma paigalt, astus esile firstu juure ja ütles: „Kui Jeesus Kristus tõesti mõib aidata ja trööstida selliselt, siis tahan anda oma elu temale.“

Ta sai päästetud.

Peatu.

„Peatu, kui milistatakse!“ seisis kusagil raudtee älekäigul.

Tuli eideke. Ta loeb walgelt tahwliit: „Peatu, kui milistatakse! Ja eit mõtleb: „No katsun proowida, kas saab rongi seisma panna.“

Rong tuli. Wanake seisis ja milistas, mis jakjas. Kuid rong milistas waid wastu ja jatkas sõitu.

On palju inimesi, kes eksivad samal kombel. Nende meelest peaks kõik liikuma nii, kuidas nemad tahavad ja seisma, kuidas nemad mõtlewad. Ka Jumal ja ta sõna peaksid endid seadma nende arusaamise järele. „Seis!“ mõtlewad nad: „Kõned pöörmisest, taewast ja põrgust pole õiged, kõige vähem tõepärane on aga põrgu.“

Kuid Jumale sõna lähed oma rada, milistagu nad nii palju kui tahavad. Kord märkavad nad, et nad siiski ei saanud Jumalat peatuma. Jumal, wastupidi, tahtis neid peatada.

„Peatu!“ ütleb elaw Jumal.

Seda kuulis kord maahärra Felix. Paulus kõneles talle „õigusest, puhtaist elust ja kasinusest, kuid Felix ei kuulnud seda peatumiskäsku. „Kui mulle sobib, vastas ta ja läks jatkama oma paustu elu. Ja ta sai oma kohtu.

Israeli kuningat kästi seisma jääda. „Sina oled see mees“, veldi talie prohmeti läbi. Ja kohe peatus Saamet, kuulas kohtuniku häält ja talle selgus: veel üks samm ja olengi surma laps? Ta palus hädas: „Ja waata, kas walutee on mu sees, ning juhata mind igawese tee peale!“ Isjand kuulis ta palwet.

Täna öeldakse sulle: „Peatu!“ Kas mitte see tee, mida käid, ei nii sind hukatusse? Kas ei ole sa sõnakuulmatu Jumalale, kas ei armasta sa maailma? Lase Jumala kohus sind peatada. Lase, et Jumal juhatab sind sinna teele, mis wiib päästmisele, teele, millel saawutatakse igawene elu.

Ta kähib sind seisma jääda, mitte et sind hukka mõista, waid päästa.

Nii ütleb Jumal: „Kui teie patud on kui helepunased riided, siis peawad need walgeks saama kui lumi, kui nemad on kui merekarma rite, siis peawad nad walge willa jarnafeks saama.“ Jef. 1:18.

Ainult seitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

22

Kuidas härra Hardy sellega waluis sai, et oma tüdart ülesse tanda ja teda seal kaastundlike naiste hoolets jättis, minnes ise jälle alla päästma õnnetuid õnnetuid; kuidas Betty jutustas omaft kaitsemüürist — wagunipatjades; kuidas hirm tõuis, kui selgus, et ei ole 12 ega 15, waid 75 jurrut; kuidas wiimaks härra Hardy oma laste ja kõigi haawatutega Bartonise tagasi tulid; kuidas neid ootas erutatud, fahwatu inimhulk; kuidas Jakob Roxton oli esimene, kes ronis rongile, kui see weel liikus; kuidas proua Hardy oma meest ja lapsi wastu wõttis; ja kui palju häda ja südamewalu tõi see õõ paljudeste majadesse Bartonis — tõi see wõits huwitada mõndagi, kuid ei kuulu me jrtustusse. Too oli juurim raudtee õnnetus ümbruskonnas ja häda õudsem, kui suudats kirjeldada fulg.

Härra Hardy ärkas hommikul kell 8, ta tundis end jõuetuna ja wäsinuna õigest pingutusist, ent ta esimene mõte oli Klaara. Õhtul näis ta waluta, kuid tummaline triip näol tegi kõigile muret. Too ei olnud haaw, nahk näis põlenuna silmade pealt, ja filmi ta polnud awanud ajast, mil isa ta leidis.

Jatob palus luba jääda sinna, et wõiks olla abits. Proua Hardy oli talle selle eest väga tänulik. Ta ise walwas Klaara woodi juures, kes weel ifta lebas liikumatul, hingas korrapäraselt ja ei näinud tundwat walu. Arstidel oli palju

tegemist; weel polenud üksti käinud neil. Härra Hardy tundis juba muret sellepärast ja palus Jakobit minna otsema arsti.

„Jah, härra Hardy, ma lähen, kuidas on?“ Jakobit pill wäljendas armastust truu ja tugewat.

„Mu armas poiss,“ wastas härra Hardy pannes käe nooremehe õlale, „ma ei tea, nii omapärane näib asi. Mine too arst. Aga ma tean ju, et täna on palju waluafameid Bartonis. Oh, kui hirmus!“

Jakob ruttas wälja delbes: „Jesand aidatu meid!“

Härra Hardy pööras tagasi haigetuppa, ja mõlemad lastusid põlwili palwetama. „Do Jesand,“ ütles Robert, „jätta meile me laps, wõta hirm meilt, mitte meie, waid sinu suure halastuse pärast.“ Willy ja Betty magasid kõrwaltoas, Willy rahutult, palawituis, Betty nii rahulikult, kui poleks juhtunud midagi erakorralset. (Järgneb.)

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Lase mind, mu hinge Päästja, Sinu rinnal hingata, Siis, kui häda, tuuled tõuswad, Lained tahtwad hukata.

Roor: Oh kui hea on su peal' loota, Sinu omaks anda end', Alta, et mõin taewas saada Igawesti näha sind!

Elutormides mind hoiata, Runi lõpeb waewate; Wii mind kindla sadamasse, Hinge sulle pühitse!

Sinu sees, mu Jesand Jeesus, On täis arm ja päästmine; Sinu waim mind läbi täitku, Et ma kõlban sinule.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule ja. P. 31.

Just nii kui olen, tulen ma Su juure, Õnnistegija, Mind pese oma werrega Ja wõta mind su lapses ka.

Su wastu olen eksinud Ja karistust ka teeninud, Küll' juur on minu patusüü, Ei seda tasuda ma wõi.

Su töotustest kinni pean Ja armu peale lootma jään, Ah kahetsejat hinge ja Ei taha wälja liikata.

Wiisil: Oh anna tuhat keelt ja mulle. P. 141.

Kas jätab teda ukse taha, Kes stnu eest on surma läin'd, Kes igatseb sind õndsaks teha Ja kaugelt sinu järel käin'd? Oh awa talle hinge uft Ja wõta wastu õnnistust!

Oh wõta sõna südamesse, Sest nüüd on õnnistuse päew Ja waju Päästja armu sisse, Seal kaob kõik su hinge waew! Ta rinna ääres on weel maad, Seal waimus kosutatud saad.

Jõ u l u d l ä h i n e m a d — „Jõuluõhtu“ tahab tulla peagi kallastama, tuues hääd oodatud sõnumeid. Jlus wälimus, hea, waltitud sifu, kuid hünd ainult 25 f. Tellida allolewa aadressi järele.

Toimetaja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind a 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Jlmub 2 x kuus. Wastab aastas 50 f., 1/2 a. 25 f. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktat-misjoni heaks, tellimisi ja kaastöid saata toimetaja aadressil — P. Sink Pääste 5—7, Tallinn. Tellida võib ka Briti & Wälisk. Piibliweltsist, Lat t. 12, Tallinna; seelamas saada ka igasuguseid piibleid ja piibliosi.

R.-Ü. „Kõlwaaja“ trüff, Keilas 1933.